

Pradžia > ... > Pinigai Ir Piniginiai Reikalavimai > Turto Apsaugos Priemonės Teikiant Reikalavimus ES
Šalyse Belgium

Turto apsaugos priemonės teikiant reikalavimus ES šalyse

Turinį pateikė

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Belgija

1 Kokių rūšių priemonių esama?

Prevenčių priemonių (*mesures conservatoires/bewarende maatregelen*) paskirtis – užtikrinti, kad būtų išsaugotos teisės. Praktiškai kreditoriai gali naudotis šiomis priemonėmis siekdami apsisaugoti nuo rizikos, kad jų skolininkai negrąžins skolų.

Jeigu vien prevencinių priemonių nepakanka, teismas gali nurodyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones (*mesures provisoires/voorlopige maatregelen*), kurios sukelia panašias pasekmes kaip ir pagrindinėje byloje numatomas priimti sprendimas. Galutiniu teismo sprendimu šios laikinosios apsaugos priemonės gali būti patvirtintos arba panaikintos.

Teismas gali nurodyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir prevencines priemones skolininko turtui. Siekiant išieškoti skolas taikomas principas, pagal kurį skolininkas atsako už skolos grąžinimą pasinaudodamas visu savo turimu kilnojamuoju turtu (pinigais, baldais, juvelyriniais dirbiniais, akcijomis) arba nekilnojamuoju turtu (žeme, pastatais, gyvenamuoju pastatu). Kreditoriai taip pat gali remtis jų skolininko turimomis teisėmis (banko sąskaitos likučiais, darbo užmokesčiu).

1.1 Prevencinės priemonės

A. Prevencinis areštas

Skubiais atvejais kreditorius gali prašyti teismo leidimo taikyti prevencinį areštą (*saisie conservatoire/bewarend beslag*) bet kuriam skolininkui priklausančiam turtui, kuris gali būti areštuotas (Teismų kodekso (*Code judiciaire/Gerechtig Wetboek*) 1413 straipsnis). Tada skolininkas nebegali laisvai disponuoti areštuotu turtu. Tai reiškia, kad skolininkas nebegali šio turto parduoti, dovanoti arba įkeisti. Disponavimo teisės atėmimas taikomas tik arešto prašančio kreditoriaus naudai: skolininkas išlieka turto savininkas ir išlaiko teisę juo naudotis bei gauti iš jo naudą.

B. Laikinas turto areštas

Laikinas turto areštas (*séquestre/sekwester*) yra ginčijamo turto saugojimas iki galutinio teismo sprendimo priėmimo (Civilinio kodekso (*Code civil/Burgerlijk Wetboek*) 1955 ir paskesni straipsniai). Dėl laikino turto arešto šalys gali susitarti (*séquestre conventionnel/conventioneel sekwester*) arba jį gali taikyti teismas (*séquestre judiciaire/gerechtig sekwester*). Priešingai įprastiems suvaržymams, laikinas areštas taip pat gali būti taikomas nekilnojamajam turtui (Civilinio kodekso 1959 straipsnis).

C. Turto aprašas

Turto aprašo (*inventaire/inventaris* arba *boedelbeschrijving*) paskirtis – nustatyti palikimą, bendrąją jungtinę sutuoktinių nuosavybę arba nedalomą nuosavybę sudarantį turtą (Teismų kodekso 1175 straipsnis) kreditorių,

sutuoktinio ar bendrų įpėdinių prašymu. Turto aprašo prašantys asmenys turi teisę pasirinkti notarą, kuris aprašys turtą viešame dokumente. Kilus nesutarimams notarą paskiria taikos teisėjas (*juge de paix/vrederechter*) (Teismų kodekso 1178 straipsnis). Taikos teisėjas taip pat turi jurisdikciją nagrinėti visus ginčus.

D. Plombavimas

Turto plombavimo (*apposition des scellés/verzegeling*) pasekmė yra ta, kad jis tampa neprieinamas praktiškai. Jeigu tam yra rimtų priežasčių, kreditorius, sutuoktinis arba įpėdinis gali prašyti užplombuoti turtą, kuris yra palikimo, bendrosios jungtinės sutuoktinių nuosavybės arba nedalomos nuosavybės dalis (Teismų kodekso 1148 straipsnis). Prašymas pateikiamas taikos teisėjui. Taikos teisėjas pirminiam pareiškėjui, kreditoriui, sutuoktiniui arba įpėdiniui paprašius gali įpareigoti pašalinti plombas. Bet koks prieštaravimas dėl plombų nuėmimo taip pat turi būti pateikiamas taikos teisėjui.

1.2 Laikinosios apsaugos priemonės

Laikinosios apsaugos priemonės – tai tokios priemonės, kurias galima atšaukti arba pakeisti. Jas gali būti nurodyta taikyti byloje dėl laikinųjų apsaugos priemonių (*référé/kort geding*) arba pagrindinėje byloje.

1.3 Laikinas vykdymas

Teismo sprendimas, kuris yra priimtas, bet jį dar galima ginčyti, gali būti vykdomas laikinai, laikantis griežtų sąlygų.

Taikant teisės aktuose nustatytas išimtis arba jeigu teismas specialiai tuo tikslu motyvuotame sprendime nusprendžia kitaip, ir nepažeidžiant 1414 straipsnio, prieštaravimas (*opposition/verzet*) dėl galutinio sprendimo pagrindinėje byloje sustabdo jo vykdymą.

Taikant teisės aktuose nustatytas išimtis arba jeigu teismas specialiai motyvuotu sprendimu nusprendžia kitaip, ir nepažeidžiant 1414 straipsnio, galutinis sprendimas pagrindinėje byloje yra laikinai vykdytinas, neatsižvelgiant į tai, ar yra paduotas apeliacinis skundas (*appel/hoger beroep*), ir nereikalaujant užstato, nebent teismas nurodė, kad būtina pateikti užstatą (Teismų kodekso 1397 straipsnis).

2 Kokiomis sąlygomis tokios priemonės gali būti skiriamos?

2.1 Procedūra

A. Prevencinis areštas

Asmuo, kurio naudai buvo priimtas teismo sprendimas, net jei jis buvo priimtas kitoje šalyje, gali nurodyti antstoliui (*huissier de justice/gerechtsdeurwaarder*) taikyti prevencinį areštą asmens, kuris teismo sprendimu pripažintas skolininku, turtui. Nesant tokio teismo sprendimo, prevenciniam areštui reikalinga teismo nutartis.

Prašymas pateikiamas areštus nagrinėjančiam teisėjui (*juge des saisies/beslagrechter*) ir nagrinėjamas taip pat kaip ir prašymas byloje dėl laikinųjų apsaugos priemonių (Teismų kodekso 1395 straipsnis). Nuo šaukimo į teismą iki teismo posėdžio turi praeiti bent dvi dienos, bet skubiais atvejais šis laikotarpis gali būti sutrumpintas.

Ex parte prašymą (*requête unilatérale/eenzijdig verzoekschrift*) dėl prevencinio arešto pateikia advokatas areštus nagrinėjančiam teisėjui, kuris gali leisti taikyti areštą. Areštus nagrinėjantis teisėjas privalo priimti nutartį per 8 dienas. Nutartį ir pranešimą apie areštą antstolis turi įteikti asmeniui, kuris teismo sprendimu pripažintas skolininku, siekiant užtikrinti, kad skolininkas žinotų apie jam iškeltą bylą.

Nutartis yra laikinai vykdytina, nesiimant jokių kitų formalumų, tačiau yra privaloma tik šalims. Areštus nagrinėjantis teisėjas gali bet kada dėl aplinkybių pasikeitimo pakeisti arba panaikinti nutartį. Antstolio taikomas mokestis nustatytas 1976 m. lapkričio 30 d. Karališkajame dekrete (paskelbtas 1977 m. vasario 8 d. oficialiajame leidinyje).

B. Laikinas turto areštas

Taikant sutartinį laikiną turto areštą pakanka, kad šalys būtų sudariusios galiojančią sutartį, ir šiuo atveju teismo

sprendimas nereikalingas. Laikiną turto areštą taip pat gali įpareigoti taikyti teismas.

Abiem atvejais susitarimu arba teismo paskiriamas depozitaras (*gardien judiciaire/gerechtigde bewaarder*). Depozitaras privalo apdairiai rūpintis jam patikėtu turtu. Pasibaigus laikinam turto areštui jis privalo grąžinti turtą. Depozitaras turi teisę gauti teisės aktuose nustatytą atlyginimą (Civilinio kodekso 1962 straipsnio trečia pastraipa).

C. Laikinosios apsaugos priemonės

Dėl laikinųjų apsaugos priemonių turi būti kreipiamasi į teismą byloje dėl laikinųjų apsaugos priemonių arba pagrindinėje byloje. Jas taip pat gali nurodyti taikyti arbitras (Teismų kodekso 1696 straipsnis).

Pirmosios instancijos teismo (*tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg*) pirmininkaujantis teisėjas gali nurodyti taikyti laikinąją apsaugos priemonę bet kuriuo skubiu atveju, kuris pagal teisės aktus priklauso teismų jurisdikcijai (Teismų kodekso 584 straipsnio pirma pastraipa). Tokia priemonė turi būti tik laikina ir negali sukelti jokių galutinių ir neatšaukiamų padarinių. Pirmininkaujantys darbo bylų teismo (*tribunal du travail/arbeidsrechtbank*) ir komercinių bylų teismo (*tribunal de commerce/rechtbank van koophandel*) teisėjai taip pat gali nurodyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones skubiais atvejais, kurie priklauso jų teismų jurisdikcijai.

Nutartyje dėl laikinųjų apsaugos priemonių negali būti priimamas sprendimas dėl pagrindinės bylos esmės, t. y. ši nutartis yra privaloma tik šalims. Pagrindinę bylą nagrinėjančiam teisėjui tokia nutartis negali būti privaloma; areštus nagrinėjantis teisėjas gali nurodyti taikyti tik laikinąsias apsaugos priemones.

Byloje dėl santuokos nutraukimo šeimos bylų teismo (*tribunal de la famille/familie rechtbank*) pirmininkaujantis teisėjas gali įpareigoti taikyti laikinąsias apsaugos priemones, susijusias su asmeniu, išlaikymu ir sutuoktinių bei jų vaikų turtu (Teismų kodekso 1280 straipsnio pirma pastraipa).

Antstolis įteikia pranešimą apie priemones, kurias nurodyta taikyti priešingai šaliai, ir paprašo priešingos šalies paklusti šioms priemonėms, prireikus pranešęs, kad valdžios institucijos ims priverstinio vykdymo arba kad teks mokėti periodinę baudą. Antstolio taikomas mokestis nustatytas 1976 m. lapkričio 30 d. Karališkajame dekrete (paskelbtas 1977 m. vasario 8 d. oficialiajame leidinyje).

Priimdamas sprendimą pirmąja instancija, taikos teisėjas gali įpareigoti taikyti laikinąsias priemones tą laikotarpį, kai sutuoktiniai ar kartu gyvenantys partneriai, kurių santykiai iširo, toliau gyvena kartu. Tokios priemonės, pvz., gali būti susijusios su šeimos būstu, vaikais arba vaikų turtu. Šios priemonės yra tik laikinos ir pasibaigia, kai sutuoktiniai ar kartu gyvenantys partneriai nustoja gyventi kartu. Jomis nenustatomi jokie ilgalaikiai susitarimai, kurie gali būti taikomi po santuokos nutraukimo. Dėl galutinės tvarkos, taikomos nutraukus santuoką, sprendimą priima pirmosios instancijos teismas.

D. Laikinas vykdymas

Teismo sprendime nustatoma jo vykdymo tvarka. Tačiau kol sprendimas nebegalės būti skundžiamas, dėl ko galėtų būti sustabdytas jo vykdymas, jis negali būti vykdomas. Taikant teisės aktuose nustatytas išimtis arba jeigu teismas specialiai motyvuotu sprendimu nusprendžia kitaip, vykdymas sustabdomas, jeigu gali būti pateikiamas prieštaravimas, bet ne dėl galimybės paduoti apeliacinį skundą aukštesnės instancijos teismui ar kasacinį skundą teisės klausimais Kasaciniam teismui (*Cour de cassation/Hof van Cassatie*) (Teismų kodekso 1397 straipsnis).

Teismo sprendimą priėmęs teisėjas gali leisti jį laikinai vykdyti, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal teisės aktus (Teismų kodekso 1399 straipsnis), pavyzdžiui, bylose dėl asmens statuso.

Jeigu yra įmanomas laikinas vykdymas, jo imamas šio vykdymo prašančios šalies rizika. Teisėjas gali reikalauti, kad šalis prieš laikinai vykdant teismo sprendimą pateiktų užstatą (Teismų kodekso 1400 straipsnis). Tai reiškia, kad šalis gali prašyti laikino teismo sprendimo vykdymo, bet turi pateikti pinigų sumą arba banko garantiją Indėlių ir konsignacijų fondui (*Caisse des dépôts et consignations/Deposito- en Consignatiekas*). Taip yra todėl, kad teismo sprendimas gali būti pakeistas apeliacine tvarka ir atsakovas gali įgyti teisę į kompensaciją.

2.2 Pagrindinės sąlygos

A. Prevencinis areštas

Prevencinį areštą gali būti nurodoma taikyti tik skubiais atvejais ir jeigu skola yra neginčytina, fiksuoto dydžio ir yra suėjęs jos mokėjimo terminas.

Dėl skubos skolininko mokumui kyla grėsmė, dėl to kyla pavojus kreditoriaus teisėms į skolininko turtą. Prevencinis areštas negali būti naudojamas kaip spaudimo priemonė ir yra leidžiamas jeigu dėl objektyvių kriterijų kyla rizika skolininko finansinei padėčiai. Kai yra nurodoma taikyti areštą ir bet kuriuo metu, kai teismas turi priimti sprendimą dėl jo pratęsimo, turi būti veikiami skubiai.

Kreditoriaus reikalavimas turi nekelti abejonių, t. y. jis turi atrodyti pakankamai pagrįstas ir nenuginčijamas. Be to, jis turi būti dėl fiksuotos sumos. Reikalavimo suma turi būti nustatyta arba bent turi būti galimybė ją preliminariai nustatyti. Jeigu tiksli skolos suma dar nenustatyta, ją nustatys teismas. Galiausiai turi būti suėjęs skolos sumokėjimo terminas: kitaip tariant, kreditorius turi turėti teisę reikalauti mokėjimo. Teismų kodekso 1415 straipsnyje ši sąlyga reglamentuota taip, kad reikalavimams dėl reguliarių ateityje gautinų pajamų (išlaikymo, nuomos, palūkanų) ir netgi sąlyginiams ar galimiems reikalavimams taip pat gali būti taikomas prevencinis areštas.

B. Laikinas turto areštas

Teismas gali nurodyti taikyti laikiną suvaržyto kilnojamojo turto areštą, nurodyti laikinai areštuoti kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą, dėl kurio nuosavybės ar valdymo teisės yra kilęs ginčas tarp dviejų ar daugiau asmenų, ir prekes, kurias skolininkas siūlo skolai padengti (Civilinio kodekso 1961 straipsnis). Apskritai ši taisyklė taikoma, jeigu laikinas turto areštas yra pateisinamas pagal atvejo aplinkybes kaip prevencinė priemonė siekiant užtikrinti, kad prekės išliktų tokios, kokios yra, nepakenkiant jokiame galutiniam sprendimui. Skubumas šiuo atveju neturi reikšmės. Vis dėlto teismas, nurodydamas taikyti laikiną turto areštą, turi elgtis apdairiai, nes tai yra griežta ir išimtinė priemonė, kuri gali būti taikoma tik tuo atveju, jei jai yra pakankamų ir svarbių motyvų.

C. Laikinosios apsaugos priemonės

Byla dėl prevencinių priemonių gali būti iškelta tik jeigu atvejis yra toks skubus, kad, jeigu nebus iš karto imtasi priemonių, pareiškėjas patirs esminių nuostolių arba didelių nepatogumų. Taigi procese dėl prevencinių priemonių skubumas yra esminis reikalavimas.

Pagrindinėje byloje laikinosios apsaugos priemonės taip pat turi būti taikomos esant skubiam atvejui. Todėl šios priemonės dar vadinamos „skubiomis laikinosiomis priemonėmis“ (*mesures provisoires urgentes/dringende voorlopige maatregelen*), jeigu jas prašo taikyti taikos teisėjas.

D. Laikinas vykdymas

Kriterijus, kuriuo vadovaudamasis teismas sprendžia, ar leisti, ar atsisakyti leisti taikyti laikiną vykdymą, yra pavojus kreditoriui, kad priešinga šalis bereikalingai vilkins teismo sprendimo vykdymą arba užkirs jo vykdymui kelią. Jeigu priešinga šalis pateikia prieštaravimą arba apeliacinį skundą vien tam, kad teismo sprendimas nebūtų vykdomas, tai paskatins sprendimą priėmusį teismą nurodyti taikyti laikiną vykdymą. Vis dėlto tam tikrais atvejais to neleidžiama daryti (žr. pirmiau).

3 Tokių priemonių dalykas ir pobūdis

3.1 Kokių rūšių turtui šios priemonės gali būti taikomos?

A. Prevencinis areštas

Prevencinis areštas gali būti taikomas visų rūšių turtui (kilnojamajam, nekilnojamajam, nematerialiam). Vis dėlto tam tikras turtas negali būti areštuotas arba gali būti areštuotas tik iš dalies. Galimybė areštuoti turtą reglamentuota teisės aktuose, priklauso nuo turto pobūdžio arba turto ryšio su skolininku.

Turtas, kurio neleidžiama areštuoti, išvardytas Teismų kodekso 1408 straipsnyje. Trumpai tariant, tai yra

skolininkui būtinas turtas, kuris yra reikalingas tolesnėms skolininko ar jo vaikų studijoms ar profesiniam lavinimui, kuris yra būtinas skolininko profesijai arba kuris yra reikalingas religinėms apeigoms, taip pat maistui ir degalams. Teismų kodekso 1410 straipsnio 2 dalyje nurodytos reikalavimų rūšys, kurioms niekada negalima taikyti arešto, visų pirma jei reikalavimai susiję su šeimos išmokomis ir minimaliu darbo užmokesčiu.

Gali būti areštuota tik dalis skolininko darbo užmokesčio ir panašių pajamų. Atitinkamos sumos nustatytos Teismų kodekso 1409 straipsnio 1 dalyje ir kasmet patikslinamos Karališkuoju dekretu pagal vartotojų kainų indeksą. Teismų kodekso 1410 straipsnio 1 dalyje galimybės taikyti dalinį areštą išplečiamos, įtraukiant laikinąsias ir galutines išlaikymo išmokas, pensijas, nedarbo išmokas, taip pat nedarbingumo ir neįgalumo išmokas.

Areštuotiną turtą oficialiai įregistruoja antstolis, atsižvelgdamas į galimą jo pardavimą, nebent per antstolį įmanoma susitarti su kreditoriumi. Griežtai draudžiama nuslėpti antstolio įregistruotą turtą ir dėl tokių veiksmų gali grėsti baudžiamasis persekiojimas.

B. Laikinas turto areštas

Teismas gali nurodyti taikyti laikiną suvaržyto kilnojamą turto areštą, nurodyti laikinai areštuoti kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą, dėl kurio nuosavybės ar valdymo teisės yra kilęs ginčas tarp dviejų ar daugiau asmenų, ir prekes, kurias skolininkas siūlo skolai padengti (Civilinio kodekso 1961 straipsnis).

C. Laikinosios apsaugos priemonės

Laikinosios apsaugos priemonės galima nurodyti taikyti procese dėl laikinųjų apsaugos priemonių visų rūšių bylose. Pirmosios instancijos teismo pirmininkaujantis teisėjas turi jurisdikciją nagrinėti visų rūšių civilinius ginčus pagal bendrąsias teisės aktų nuostatas. Bylas darbo arba komercinės teisės klausimais narinėja darbo bylų teismo arba komercinių bylų teismo pirmininkaujantis teisėjas.

Šeimos bylų teismas gali nurodyti laikinąsias apsaugos priemones taikyti laikotarpi, kurį šalys gyvena kartu. Tokios priemonės, pvz., gali būti susijusios su šeimos būstu, vaikais arba vaikų turtu. Vis dėlto tai taikoma tik susituokusioms poroms (Civilinio kodekso 223 straipsnio 1 dalis) ir kartu gyvenantiems partneriams (Civilinio kodekso 1479 straipsnio 1 dalis), bet ne faktiškai kartu gyvenantiems asmenims.

D. Laikinas vykdymas

Iš esmės visi teismo sprendimai gali būti laikinai vykdomi, jeigu tai nurodo teismas, išskyrus atvejus, kai tai yra draudžiama pagal teisės aktus (Teismų kodekso 1399 straipsnis).

3.2 Koks yra tokių priemonių poveikis?

A. Prevencinis areštas

Asmuo, kuris teismo sprendimu pripažintas skolininku, nepraranda nuosavybės teisės į areštuotą turtą arba teisės naudoti šį turtą ir gauti iš jo naudą (naudojimas, nuoma, pajamos, pelnas). Prevencinio arešto poveikis yra tik toks, kad turtas negali būti parduotas arba įkeistas. Šios disponavimo teisės atėmimas reiškia, kad pats toks sandoris, kurį vis dėlto sudaro asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku, galios, tačiau jis negalios prieš asmenį, teismo sprendimu pripažintą kreditoriumi. Kreditorius neprivalo atsižvelgti į tokį sandorį ir gali veikti taip, lyg jo nebūtų buvę.

B. Laikinas turto areštas

Kaip ir kalbant apie įprastus užstatus, laikinas turto areštas reiškia, kad realiai turtas perduodamas saugoti depozitarui. Vienintelės priemonės, kurių gali imtis depozitaras, yra skirtos turtui išsaugoti.

C. Laikinosios apsaugos priemonės

Netaikytina.

D. Laikinas vykdymas

Laikinas vykdymas reiškia, kad teismo sprendimas yra vykdomas neatsižvelgiant į tai, kad jis gali būti pakeistas apeliacine tvarka ir nepaisant to, kad yra pateikiamas prieštaravimas. Pareiškėjas prisiima su vykdymu susijusią riziką (žr. pirmiau).

3.3 Kiek laiko tokios priemonės galioja?

A. Prevencinis areštas

Prevenciniam areštui nustatomas terminas, kuris iš esmės yra treji metai. Vis dėlto prevencinį areštą taikantis teisėjas gali nustatyti trumpesnį terminą. Areštas gali būti atnaujinamas, jeigu nepasibaigė pradinis jo galiojimo terminas. Atnaujinimas (iš tiesų tai yra esamo termino pratęsimas) leidžiamas, jeigu yra pagrįstų priežasčių areštui pratęsti ir nepasikeitė situacijos skubumas.

B. Laikinas turto areštas

Teisės aktuose joks laikino turto arešto terminas nenustatytas. Jeigu nebelieka rizikos, kad turtas negali būti išsaugotas toks, koks yra ir dėl to būtų pakenkta galutiniam sprendimui, laikinas turto areštas panaikinamas.

C. Laikinosios apsaugos priemonės

Teisės aktuose joks laikinųjų apsaugos priemonių terminas nenustatytas. Galutiniu dėl ginčo priimtu teismo sprendimu tokios priemonės gali būti patvirtintos arba pakeistos.

D. Laikinas vykdymas

Netaikytina.

4 Ar yra galimybė priemonę apskusti?

A. Prevencinis areštas

Jeigu areštus nagrinėjantis teisėjas atsisako leisti taikyti prevencinį areštą, asmuo, teismo sprendimu pripažintas kreditoriumi, gali ginčyti teisėjo nutartį per vieną mėnesį nuo jos įteikimo (Teismų kodekso 1419 straipsnio pirma pastraipa ir 1031 straipsnis). Byla nagrinėjama taip pat kaip ir pirmosios instancijos teisme; teismo sprendimą priima teisėjų kolegija (*en chambre du conseil/in raadkamer*). Jeigu po to areštas yra leidžiamas ir asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku, nori užkirsti kelią areštui, jis turi pateikti prieštaravimą kaip nukentėjusioji trečioji šalis (*tierce opposition/derdenverzet*) apeliaciniam teismui (*cour d'appel/hof van beroep*).

Jeigu areštus nagrinėjantis teisėjas leidžia taikyti prevencinį areštą, asmuo, teismo sprendimu pripažintas skolininku, arba kita suinteresuotoji šalis gali pateikti prieštaravimą dėl šios nutarties kaip nukentėjusioji trečioji šalis (Teismų kodekso 1419 straipsnis). Prieštaravimas turi būti pateikiamas per vieną mėnesį nuo nutarties, kuria leidžiama taikyti areštą, įteikimo dienos ir jį nagrinėja nutartį priėmęs teisėjas (Teismų kodekso 1125 straipsnis). Toks prieštaravimas neturi stabdomojo poveikio, nebent areštus nagrinėjantis teisėjas leistų sustabdyti vykdymą.

B. Laikinas turto areštas

Netaikytinas, jeigu dėl laikino turto arešto šalys susitaria tarpusavyje.

Teismo taikomas laikinas turto areštas nustatomas teismo sprendimu, kurį galima ginčyti įprastais Teismų kodekse numatytais būdais.

C. Laikinosios apsaugos priemonės

Šalis, mananti, kad byloje dėl prevencinių priemonių priimta nutartis jai pakenkė, gali pateikti prieštaravimą arba apeliacinį skundą. Apeliacinius skundus dėl pirmosios instancijos arba komercinių bylų teismo pirmininkaujančio teisėjo priimtų nutarčių nagrinėja apeliacinis teismas. Apeliaciniai skundai dėl darbo bylų teismo pirmininkaujančio teisėjo priimtų nutarčių teikiami darbo bylų teismui (*cour du travail/arbeidshof*).

Prieštaravimo arba apeliacinio skundo pateikimo terminas yra vienas mėnuo nuo dienos, kurią nutartį įteikia

antstolis, jeigu byla buvo iškelta įteikus teismo šaukimą (*assignation/dagvaarding*) arba atvykus savanoriškai (*comparution volontaire/vrijwillige verschijning*), ir vienas mėnuo nuo dienos, kurią nutartis įteikiama specialiu registruotu laišku (*pli judiciaire/gerechtsbrief*), jeigu nutartis buvo priimta pagal *ex parte* prašymą.

D. Laikinas vykdymas

Laikinas vykdymas negali būti skundžiamas. Apeliacinis teismas negali jokiais aplinkybėmis uždrausti ar sustabdyti teismo sprendimo vykdymo (Teismų kodekso 1402 straipsnis).

■ Paskutinis naujinimas: 24/10/2019

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.